

1894-10-07

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 5 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10881>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΡΑΡΓΑ

- *Ετήσια ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8.
- *Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ »..... 10

Πᾶσα ἀίτησις δέον νά γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νά φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντῆς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΣΑΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΓΙΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

*Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Γράφοντες ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ περὶ τῆς λυπηρᾶς καταστάσεως τῆς παρ' ἡμῖν γεωργικῆς τάξεως, ἥτις τάλαιπωρεῖται δυστυχῶς, ἕνεκα τῆς ἀζητησίας καὶ τῆς ἐκπτώσεως τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἐποιούμεθα σύστασιν, ὅπως οἱ γεωργοὶ ἐπιδιώξωσι πλέον καὶ ἄλλα εἶδη προϊόντων πρὸς καλλιέργειαν, ἵνα θέλωσι ν' ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς παρούσης δυσχεροῦς αὐτῶν θέσεως, τοιαῦτα δ' ὑπεδείχαμεν κυρίως ὡς ἐπικερδῆ τὸν ἄνθρωπον, τὸν λινοσπέρρον καὶ τὸ ριζάρι, ἅπερ καὶ κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν εἰδημόνων, ἀποφέρουσιν ἱκανὸν καὶ βεβαίον κέρδος. Ἡ δὲ εὐτυχῶς κατενόησαν φαίνεται οἱ γεωργοὶ, ὅτι ἀνωφελὲς εἶνε νά ἐξακολουθῶσιν ἐπιμένοντες αἰωνίως εἰς τὰς ἀρχαίας αὐτῶν συνήθειας καὶ ἱκανοὶ ἐξ αὐτῶν ἤρξαντο ἐπιδιδόμενοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ λινοσπόρου, ὅστις φημιζέται ὡς ἐπικερδίστατον προϊόν, ἀποφέρον κέρδος κατ' ἐλάχιστον ὄρον δύο περίπου λίτρων κατὰ στρέμμα, τοῦ δ' ὅπερ παραβαλλόμενον πρὸς τὸ κέρδος τῶν δημητριακῶν, εἶνε πράγματι πολὺ αὐτοῦ ὑπέρτερον. Ἐτερον εὐχάριστον εἶνε ὅτι καὶ τὸ παρ' ἡμῖν γεωργικὸν τμήμα ἤρξασθε πῶς καταναεῶν τὴν ἀποστολήν του, προνοεῶν περὶ βελτιώσεως τοῦ σπόρου καὶ ἐκδίδον ὠφελίμως τοῖς γεωπόνοις ὁδηγίας, ἐξ ὧν μία εἶνε καὶ ἡ ἐν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλλῳ δημοσιευθεῖσα περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς λαβυρίδος (πάμιας) ἐκθεσις. Ἀλλ' ἐκ τούτων μόνον δὲν ἐπεταί ὅτι ἐξασφαλίζεται τὸ μέλλον τῶν γεωργῶν μας, ἐκτός ἂν γενικευθῇ ἡ καλλιέργεια τῶν ὑποδειχθέντων προϊόντων εἰς ἐκεῖνα μάλιστα τὰ διαμερίσματα, ὧν τὸ ἔδαφος δύναται νά θεωρηθῆ κατάλληλον πρὸς τῶν εἰδημόνων, προεὶτι δὲ, ἂν τὸ γεωργικὸν τμήμα λειτουργῇ λυσιτελῶς, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας πεπειραμένου ἀδρό, προσκαλουμένου ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως ὁ μικρὰς ὠφελείας ἐπιφέρει εὖ ὥστε καὶ ἐκ τῆς ἰδρύσεως σχολῶν γεωργίας, εἰς ὑπάρχον καὶ ἐπὶ ἐνετοκρατίας ἐν τῇ νήσῳ καὶ οἱ αἰδρούνησαν ἤδη ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ οἱ πολλοὶ ὅτε τῶν γεωργῶν, ἀπεριχρηστικὸν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς

ζαχαροκαλάμου καὶ τῶν κοκκινोगουλιῶν, ἅπερ εὐδοκίμοισιν ἐν Κύπρῳ. Διὰ τούτων δύναμεθα νά τρέφωμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι θάττον ἢ βραδίον θέλει ποριεσθαι ἀνετώτερον τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὁ γεωργὸς πληθυσμὸς τῆς νήσου. Ἐδιδάχθημεν ἀποχρώντως ἤδη ὅτι ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἶνε ἀμφίβολον καὶ ἀβεβαίον τὸ μέλλον τῶν χωρικῶν, ὧν εἰς πλεῖστα διαμερίσματα εἶνε ὁ μόνος γρηθὸς βιοπορισμός. Ἐρόσον λοιποὺ ὑπὸ εἰπόνται ὀλίγαί δυνάμεις, ἅς μερ μνήτομεν, περὶ ἐξασφαλίσεως εὐτυχιστέρου μέλλοντος, ἵνα μὴ κατόπιν εὐρεθῶμεν εἰς κατὰστασιν ἀνεπίδεκτον πάσης θεραπείας. Πρὶν ἢ σημάνη καὶ ἡ τελευταία ὥρα τοῦ ἐπαπειλωμένου λαοῦ, νά ἴδωμεν ὅτι τὸ δυνατόν ν' ἀνακτήσωμεν δυνάμεις καὶ ἅς παλαίσωμεν μετὰ θάρρους κατὰ πάντων τῶν ἐναντίων τῷ τόπῳ ἡμῶν στοιχείων.

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις γινόμενων ἀνασκαφῶν ἡ ἐγκύριος ἀθηναϊκὴ συνάδελφος «Ἐστία» γράφει τὰ ἐπόμενα:

Ὡς παραμυθία ἄλλων ἀτυχημάτων ἐπιρχεται ἡ ραγδαίοντα ὁσημέραι ὠθησις ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ πάση γῆσι Ἑλληνικῆς, ἣν μῦθος, ἱστορία, τέχνη ἐκλείπει. Ἡ ἐλευθερία Ἑλλάδος, ἡ Κρήτη, ἡ Κύπρος, αἱ ἀκταὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἵνα τῶν κυριωτάτων μόνον μνημονεύσωμεν, ἀναμοχλεύονται ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς σκαπτικῆς, πλούσιος δὲ θησαυρῶν. κατὰ τὸ μέλλον ἢ ἤττον, ἀναθρώσκει πρὸς χάρακα καὶ φωτισμὸν πάντων ὅσοι ρεμβάζουσι τὸν ἀρχαῖον κόσμον καὶ διδάσκονται ἐξ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν σπλάγχχνων τῆς ἱστορικῆς γῆς. Τὰς ἀνασκαφὰς ὅμως εἰς χώρας ἐνθα δὲν κρατεῖ ἀπλύτως ἡ κυβερνητικὴ δύναμις τοῦ ἐλληνικοῦ στοχεῖον θὰ γήχομεθα ἀσάβλη, ἕως ἐπι. Διότι ἐάν εἶνε εὐχάριστον νά διερευνηθῆ ἡ προνομιοῦχος γῆ ἡ θυσιαροῦς παντοῖοις ἐγκρύπτουσα, εἶνε ἀναπόδραστον ὅμως, ὅπως οἱ θησαυροὶ οὗτοι ἀποβαίνουσι τὸ ἐπὶ

κλειστικὸν κτήμα τοῦ λαοῦ, ἔστις τὸν βίον αὐτοῦ ἀφίλει εἰς τοιοῦτους προπάτορας. Καὶ τοιοῦτος ὄρος, οὗ ἄνευ εἶνε φευκτέα πᾶσα ἀρχαιολογικὴ ἐρευνα, δὲν ἐτηρήθη πάντοτε αὐστηρῶς ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἑλληνικὰς χώρας, ἐρ ὧν δὲν κρατεῖ ἀμέριστος ἡ Ἑλληνικὴ διοίκησις. Ἐγράφη ἄλλοτε ἐν τῇ ἐφημερίδῃ ταύτῃ ὅποιον θησαυρῶν ἀπεστερήθη ἡ Κύπρος, ὡριστῶν δ' εἶνε ὅποιον καλλιτεχνημάτων ἀπεγμνώθησαν αἱ ἀκταὶ καὶ τὰ ἐνδοτετα τῆς Μ. Ἀσίας, ὅποιος δὲ ὀλεθρὸς ἀπειλεῖ τὰς περιφανειότητας τῶν Μικρασιατικῶν πόλεων, διὰ τῆς συλήσεως Ἑλληνικῶν θησαυρῶν καὶ μνημείων. Ἐν Τευρκίᾳ ἰδίως ὁ κίνδυνος οὐλόγηται ἀπὸ τῶν πικρῶν καὶ ἐπιβροχῶν ἄντι μικρᾶς ἐπιρροῆς καὶ ἐνίοτε ἀντιμέσων, ἅτινα πολλάκις δὲν δύνανται ν' ἀνετίσωσι καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐπιτυχάνονται ἀδεῖαι ἀνασκαφῶν, ἡ καὶ κατ' ἀνοχήν ἐπιτελοῦνται τοιαῦτα συστήματικῶς, τὰ εὐρήματα δὲ, ἢ τοῦλάχιστον τὰ κάλλιστα ἐξ αὐτῶν ἀπόλλυνται διὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἐν ἣ κατεκείντο, συνεπὼς δὲ καὶ διὰ τὸ κράτος, ὑπὸ τὸ τελεῖ ὁ ἀρχαιολογικὸς χώρας. Βεβαίως εἶνε κέρδος τῆς Ἐπιστήμης πᾶσα νέα ἐρευνα εἰς τὴν σφαίραν τῆς ἀρχαιολογίας καὶ τῆς ἀρχαίας τοπογραφίας ἀναγομένη, τὸ κέρδος ὅμως τοῦτο ἀδρόως ἀποτίει πολλάκις ἢ τὰ εὐρήματα παραχρῆματὰ χώρα διὰ βεβήλου σφετερισμοῦ, ὃν πονηροὶ ἢ ἱσχυροὶ ἀπεργάζονται ἐπὶ τῶν τιμωτάτων καὶ ἀκραιφνεστάτων πατριῶν ἀρχαιολογικῶν κτήσεων. Ἐὶς τὸ ζήτημα πρόκειται ἡμεῖς ἰδιαιτέρως καὶ ἐπιμνημονεύσωμεν μελέτης καὶ ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅμως ὅτι κἀπόδοι ἀρχαιολογῶν ἐπὶ σκοπῷ ἀνασκαφῶν εἰς Ἑλληνικὰς χώρας, μὴ ἐλευθερίας ὅμως, μελετῶνται ἐρευνήσωμεν εὐκαιρον νά σημειώσωμεν τὰ βραχία ταῦτα προκαλοῦντες τὴν προσοχὴν τῶν ἐπαριστάτων ὁπωσδήποτε τῶν δημοσίων, καὶ οἵτινες ἐάν πρόκειται ν' ἀποστερηθῶσιν αἱ ἰδίαί χώραι τοιοῦτων κειμηλίων, ὁρθῶς θὰ πρὸξωσιν ἐάν παρέμβωσιν εἴτε διαμετρῆτομενοι ἐάν πρόκειται αἱ ἀνασκαφαὶ νά ἐπιτελεσθῶσιν ἀκευσίως ἀφ' ἑαυτῶν, ἢ ἐπιβλοῦντες ὅπως τὰ τυ

χῶν εὐρήματα ὀριστικῶς ἀπομένωσιν ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ὧ ἐξάγονται διὰ τῆς ἀνασκαφῆς.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ἡ στοιχειώδης δημοτικὴ ἐκπαίδευσις εἶνε ἡ πρώτη τῆς ἀνατροφῆς βαθμὶς, ὁ θεμέλιος οὕτως εἰπεῖν λίθος παντὸς διανοητικοῦ καὶ ἠθικοῦ οἰκοδομήματος. Ἀτυχῶς μόνον ὁ κατώτατος οὗτος τῆς παιδαγωγίας βαθμὸς εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλὸν προσετιός εἰς τὰ τέχνη ἀποχειροβιούτων. Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, παρατηρεῖται ἐν τούτοις ὅτι αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν τῆς παιδείας ζηλωτῶν. Οἱ βιομηχανοὶ, οἱ εὐποροῦντες γεωργοὶ, οἱ μικροκτηματῆται καὶ μικρέμποροι, τῶν ὁποίων ὁσημέραι εὐρύνηται ὁ κύκλος, ζητοῦσι διὰ τῶν τέκνων τῶν ἐκπαιδευσι μνωτέραν μὲν τῆς δημοτικῆς, μὴ ἐπιβάλλουσαν ὁμοῦς αὐτοῖς τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ σπουδῶν, ἀνωφελῶν ὁλοῦς διὰ τὸν εἰς ὃν ταῦτα προεβίβηται σκοπὸν. Τὴν τοιαύτην ἐπιθυμοῦντες νά πληρώσωμεν ἑλλειψιν, εἴχομεν πρότινων μηνῶν προτείνει εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας σχεδίον περὶ συστάσεως ἀνωτέρας δημοτικῆς σχολῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πρακτικὴ σχολή», ὅπερ πραγματοποιούμενον ἤθελε μεγάλως τιμήσει τὸν Σαμικὸν λαόν. Ὁ ἀνώτερος οὗτος τῆς ἐκπαιδεύσεως βαθμὸς πρέπει νά εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν κατὰστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς νήσου. Δέον νά στηρίζηται ἐπὶ τῆς σπουδῆς, ὡς καὶ ξινης τινός διὰλέκτου, ἐπὶ τῆς διδασκαλίας τῆς συγχρόνου ἱστορίας, τῆς γεωγραφίας, τῆς λογιστικῆς, τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γεωργίαν, τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον. Ἀνάγκη τοιαύτην καταρτιζόντες σχολὴν οὕγῃ τῶν μαθητῶν νά εὐαρεστήσωμεν περιεργίαν, ἀρκοῦμενοι εἰς ἐπιπόλαιον καὶ κενὴν ἀπροστήθισιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων,

άλλα επί άκραδάντων να στηρίζωμεν αὐτὴν βάσεων, χορηγοῦντες εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ τροφὴν εὐχυμον καὶ ἀπέριτον μόρφωσιν πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐξελίξεις των. Εἰ καὶ ἀδιστακτικῶς παραδεχόμεθα ὅτι ἡ ἀνωτέρα δημοτικὴ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ εἶνε πρακτικὴ, διὸ ἐτάτα ἐκ τούτου ὅτι ἐγνωοῦμεν εὐδακὴν ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνῶν νὰ συστήσῃ ἐκπαιδευτήριον τὸ τῆς πρακτικῆς σχολῆς πρόγραμμα ὡς ἄμεινον ἔχει σκοπὸν τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ πνεύματος, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων. Ἐν αὐτῇ ὁ μαθητὴς διδάσκεται οὐχὶ ἐπιτηδεύματα, ἐπιτηδεύματα τὴν πρὸς τὴν εὐχίαν ἐξειδικιότητα, ἀλλὰ τὸν τρόπον δι' οὗ δύναται εὐχερῶς νὰ ἀκολουθῆται τὸ στάδιον τῆς ἐκλογῆς του, καὶ τὸ ἐπιτηδεύμα τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ προορισμὸν του, ὡς καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χάριτος του. Καταδεικνύεται τῆς ἀνάγκης ἐπιτηδεύσεως τριακτῆς σχολῆς, μεταβαίνοντες εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν πρακτικῶν μέσων, δι' ὧν δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ τε σύστασις καὶ πρόδοσις τῆς ἰδίᾳ πρῶτον, κατ' ἐμὴν γνώμην εἰς τὴν ἐπιτηδεύσιν βλάσειν ἐνέργεια τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας, ἡ ἐκχώρησις τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς δῆμους ἐκάστου τμήματος, κοινὰ καὶ ὅμοια ἔχοντας συμφέροντα, νὰ κανονίσωσιν ἐλεύθερως καὶ διὰ τοῦ ἀρμοδιώτερου αὐτοῖς τρόπου τὴν τῶν τέκνων τὴν ὑπὸ τῆς Αἰθίλης τῆς Ἀμερικῆς ἠθικὸν ἀρὰ γε τοσοῦτον ὑπέρογκα διὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν καταβάλλει ποσά, ἐὰν μὴ ἦσαν ἐλεύθεροι ν' ἀριθμίσωσι κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας πᾶν ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὴν τῶν νέων ἀνατροφὴν; Ἡρὸ τοῦ ἰδίου εὐρισκόμεθα σημεῖον καὶ διὰ τὴν ἐξέτασιν, ἧτις ἂν καὶ μικρά, δὲν ἔχει ὅμως καὶ διὰ τὰ ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ἕκαστον τμήμα τῆς τὰ αὐτὰ συμφέροντα, πρὸς ἰδίαν ἀνάγκαν. Ἄς ἀναθεωρήσῃ λοιπὸν ἡ κυβερνήσις τὴν διαρρυθμιστικὸν διδακτικὸν συστῆματός εἰς οὐτὰ τὰ ὑπὸ τὴν διοικήσιν τῆς τμήματος, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπιτοπιομορφῆς τῆς διδασκαλίας καθ' ἑκάστην τὴν νῆσον δὲν εἶνε ἀρμόδιον διὰ πάντα τόπον καὶ καιρὸν, ἀλλ' οὐδε, ποταχρὸς τελετωρεῖ. Τοιαύτην τινὰ διδουσα ὀλίγη εἰς τὴν ἰδιοτικὴν καὶ ἀδύραμτον πρωτοβουλίαν, μετ' εὐαρεσκείας θέλει παρατηρήσει τοὺς πολιτικὰς συνερχόμενος μετὰ προθυμίας εἰς τὴν σύστασιν καὶ τὴν διοργανώσιν ἐκπαιδευτήριον, σκοπὸν ἔχοντας τὴν ἑστὸν εἶδον τε τελειότεραν τῶν τέκνων τῶν μόρφωσιν.

Ἡ ἐπιτοπία ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐν τῇ ἐξέτασιν ἐκπαίδευσεως θέλω πραγματευθῆ ἐν βραχυλογίᾳ, αὐτὴ δὲ οὐδὲν παρασκευάζει τὸν μαθητὴν στάδιον, διδουσα ἐπιτοπία καὶ χάριν εἰς τὸ πνεῦμά του, εἰς ὡφέλιμος μόνον διὰ τοὺς μέλλοντας σπουδάζειν νὰ διδάσκαται τῶν ἐν

τῇ κοινωνίᾳ πρόσωπον. Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα δημοτικὴ ἐκπαίδευσις οὐδεὶς νὰ εἶνε πρακτικὴ, ὁ τοιοῦτος ἄρα δύναται νὰ παραλειφθῆ διὰ τὰς κλασικὰς σπουδῆς, τὰς ὅλως ἀσχετοῦν ὑπὸ τῶν ἐκπαίδευσεως μέλλον. Ἡ ἀπόκτησις θετικῶν γνῶσεων κατὰ θεωρίαν τούλαχιστον πρέπει νὰ μὴ παραμεληθῆται ἐν τῷ γυμνασίῳ, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ ὑποσκελισθῆ τὴν θεωρίαν ἢ νὰ ὑπερισχῆ καθ' ὅλην κληρίαν αὐτῆς. Οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἡρώες τῆς ἀρχαιοῦτος οἱ ὑπὸ ἀφ' οὗ περιβεβλημένοι αἰγλήσι, οἱ μῦθοι καὶ ἡ ἱστορία τῶν τῆς Μεσογείου λαῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐβλάστησε πᾶν ὅτι ἐξοχον καὶ γοητευτικὸν ἢ τοῦ πολιτισμοῦ πρόδοσις ἢ ἀσχετος μὲν πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ σπουδαία διὰ τὸν ὑψηλὸν τῆς ἀνθρωπότητος προορισμὸν ἐλα ταῦτα, λέγω, δύναται ἐπιτερῶς νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν αἰσθημάτων διακεκριμένων νέων, μελλόντων νὰ μεταδώσωσι τὰ φῶτα εἰς τὴν γενεῖταιραν καὶ νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ αὐτῆς. Κατ' ἐμὴν ἔμωσις κριτικὴν, ἡ κλασικὴ ἐκπαίδευσις ὑψηλότερον ἢ δύνατο νὰ ἔγῃ σκοπὸν ἐὰν ἐγύμναζε τὴν κρίσιν περισσότερον τοῦ μνημονικῆς, ἐὰν περισσότερα ἢ ἐδιδεικνύηται εἰς τὸ παρατηρητικὸν καὶ εἰς τὰς ὁρθὰς σκέψεις οὐ μόνον εἰς ἅπλως διδακτικὰ περιοριζομένη μαθήματα, ἀλλ' εἰς διανοητικὰ ἀσχολομένη ἀσκῆσις, ἐνισχυούσης τὸ πνεῦμα καὶ ἀνυψούσης τὴν καρδίαν πρὸς τὸ τελειόν.

Ἐν ταῦθα διδομένον ἔμωσις εἰς τὰς ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τῆς διδασκαλίας σκέψεις μας. Σκοπὸς ἡμῶν ἡ το περὶ ἠθικῶς περὶ αὐτῶν νὰ πραγματευθῶμεν, οὐχὶ δὲ πλήρη νὰ ἐκτίσωμεν θεωρίαν. Δὲν ὑπάρχει ἀντικείμενον συζητήσεως συνηθέστερον καὶ κοινότερον, ἀλλ' ἐν ταῦτῳ καὶ μᾶλλον σπουδαίον καὶ πολυπλοκόν. Ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ διδασκαλία εἶνε προβλήματα, εἰς ὧν τὴν ἐπιτυχὴ λύσιν ἀσχολοῦνται ἀπαύστως αἱ ἐπὶ τῆς σφαιρας μας ἀλληλοδιαδόχως ἀναφανιδόμενοι καὶ ἐξαφανιζόμενοι γενεαί. Τὸ περὶ αὐτῶν ζήτημα ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῶν ἀσθενῶν καὶ μικρῶν ἐκείνων ἔκτων, εἰς τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐδωρήσατο μετὰ τῆς ζωῆς καὶ ψυχῆς ἐπιδεκτικὴν μορφώσεως. Εἶνε τὸ ζήτημα πάσης εὐασιότητος μητρὸς πρὸ τῆς κοιτίδος τοῦ τέκνου τῆς. Εἶνε τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θεῶν πρὸ πάντος ἄλλου ν' ἀσχολῆται πᾶς ἀγιος τοῦ ὀνοματός του νομοθέτης, διότι ἐκἀφροντισόμενον πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς ποιῶν διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ νέμου παραβάσεις, νὰ ἐξαγνίσωμεν τὰ ἠθή θέλεμεν ἀναντιρρητικῶς μερφῶσει χρηστοῦς καὶ ἐναρέτους πολιτικὰς σεβόμενους καὶ τιμῶντας τὸν νόμον.

Ἡ συνειρτικὴ αὐτὴ μελέτη ἐπὶ τῆς ὁποίας ἠτοχλήθη κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐν τῷ σπουδατηρίῳ μου ἀναπαύσεως ὡς ἀφορμὴν ἔχων τὰς ἐπὶ τῶν ἀναγι-

κῶν τῆς νῆσου ληθθεῖσας πληροφορίας ὡς θέλῃ δὲ τὴν μικρὰν ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας περὶ μου, πιστεύω ὅτι θῆλω συντελεῖσαι εἰς τὴν ὀριστικὴν λύσιν πολλῶν ἐκκερεμῶν ἐπὶ τῆς ἐκπαίδευσως ζητημάτων, ζωηρῶς ἐνδιαφερόντων τὸν τόπον. Πλέον ἢ ποτε εἶνε ἀνάγκη νὰ λάβῃ ἡ διδασκαλία τὴν ἐμπειροσύνην αὐτῆ ἐν τῇ ἀνατροφῇ τῶν παιδιῶν θέσει, νὰ γείνη δὲ τὸ ἀντικείμενον ὡρίμου σκέψεως, ἀντὶ νὰ ἐγκαταλείπηται εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν καὶ τὸ ἄσταθές τῆς τύχης. Λέγουσιν ὅτι τὸ μέλλον εἶνε ζοφερόν, ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς ἀπροόπτων καὶ καταστρεπτικῶν οικονομικῶν καταστάσεων, ὅτι ἡ σημερινὴ τῆς νῆσου κατάσταση εἶνε ἀκροαφᾶτης καὶ ἐπικίνδυνος, ἀλλὰ ποσῶς δὲν πρέπει νὰ προώμεθα ἐκ παρρησιῶν Ἱερειμιάδων, διότι παρ' ἡμῶν ἐξήρηται ἡ ἐν βραχεῖ διαστάσει χρόνου ἀποσῶσης παντός ἐπικειμένου κινδύνου. Ὡς μέσον ἀλάνθαστον διὰ τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω τροπὴν τοῦ μέλλοντος τῆς νῆσου, δύναμαι ἀνευδοκίμως νὰ θεωρήσω τὴν ἐμφορὰν ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν, ἧτις ἰσχυροποιεῖ τοὺς χαρακτῆρας, καὶ μορφῶναι ἀνδρας δυναμένους ν' ἀντιμετωπίσωσι πᾶσις τὰς καταφῶρας τῆς τύχης. Ἀλλ' ἡ ἀνάπλισις καὶ πρόδοσις τῶς ἠθῶν δὲν ἐκδηλοῦται αὐτομάτως, δὲν γεννῶνται ὡς διὰ μαγείας καὶ αὐθαρῆ, μὴ τὰς περιμένωμεν δὲ ἐκ τῆς ἐπιτηδεύσεως τῆς ἐκπαίδευσεως καὶ κτῆς μερίδος. Κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁρισθέντας νόμους, πᾶν πράγμα ἐν τῷ κόσμῳ ἀυξάνει καὶ τελειοποιεῖται βαθμηδόν. Ὅπως διὰ τὸν παῖδα εἰσὶν ἀποκατεσκευασμένον καὶ ἀνυψοῦμεν μὲσον δὲν δύναμεθα νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν εἰς τὸ τελειὸν ἀνδρα μεταμορφώσιν του, οὕτω καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν πάσης κοινωνικῆς καταστάσεως μόνη ἡ ἐμφορὴ καὶ σεβᾶρα ἀνατροφή δύναται ἐπιτελεῖσαι νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ καὶ μᾶς μεταδιδάσῃ ἐκ τῆς κακίας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, ἐκ τῆς καταπτώσεως καὶ τοῦ ἐξουτελισμοῦ εἰς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον.

Οἱ συμμεριζόμενοι τὴν περὶ βιβμίου μετασχηματισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου γνώμην, φαίνονται κάποτε προαναγγελλόντες ἡμῖν τὴν προσεχῆ ἐμφάνισιν εὐγενεστέρως φύσεως ἀνθρώπων, ὠρισμένων νὰ μᾶς ἀντικαταστήσωσιν, ὅπως ἡμεῖς διεδέχθημεν κατωτέρων βιβμίδων ζωᾶ. Ἐνδεχεται μάλιστα, ὡς τινες εἰκάζουσι, ν' ἀπαντήσωμεν τὸν μέλλοντα νὰ καθέξῃ ἐν τῷ κόσμῳ τὴν θέσιν μας τοιαῦται ὑποσχέσις ὀλίγον μᾶς ἐνδιαφέρου, καὶ εἰς τὴν ἐνδεχόμενὴν ἐλευσίαν τοιαύτης φρενῆσι-ἰδοῦς γενεᾶς ἀνθρώπων ὡς διὰ μαγικῆς φάρμακῆς καὶ ἀίφνης ἀνθρωπιστικῆς ἐν μέσῳ ἡμῶν, οὐδεμίαν διδομένον πίστιν. Γνωρίζωμεν εὐτυχῶς ἕτερον τρόπον καὶ ἀσφαλτέτερόν τι μέσον, ὅπως ἀναθάλη οὐχὶ φιλή τις παράδοξις καὶ ἔχρησις ὡς ἀφροσύνη, ἀλλ' ἡμεῖς

ἀναγενεὰ ὑπερτέρα τῆς ἐνεστώσεως, ἐὰν μὴ κατὰ τὴν φυσικὴν εὐεξίαν καὶ δύναμιν, τούλαχιστον κατὰ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτωσιν καὶ κατὰ τὰς ψυχικὰς ἀρετάς.

Τὸ μέσον τοῦτο εἶνε, ὡς διὰ μακρῶν ἀπεδείχθη, ἡ διὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς σκέψεως ἐφαρμογὴ πρακτικώτερου ἐκπαιδευτικῆς συστήματος, συμφωνοῦντος, μᾶλλον πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν καὶ δυναμῆν νὰ ἰκανοποιήσῃ πληρέστερον τὰς παρούσας τῆς νῆσου ἀνάγκας.

Ἐκ τῆς «ΣΑΜΟΥ». (Ἐπιτελεῖ τὸ τέλος.)

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥ ΠΑΝΟΥΡΙΑ.

Ἐναγινώσκουμεν ἐν ταῖς ἀττικαῖς συναδέλφους, ὅτι ὁ ἐν Λάρνακί ἀξιότιμος Πρὸξένος τῆς Ἑλλάδος κ. Κωνστ. Πανουριᾶς μετατίθεται εἰς Τύνδα ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱερουσαλομοῖς διατελοῦντος τοιοῦτου κ. Γ. Φιλήμονος. Ὁ κ. Πανουριᾶς κατὰ τὸ διετὲς περίου διαστήμα τῆς ἐν Κύπρῳ διαμονῆς τοῦ προσελικύτατος τὸν σεβασμὸν καὶ ἀγάπην ἀπάντων τῶν Κυπρίων, δρόσας κοινωφελῶς καὶ ἐκπληρώσας λίαν εὐδῶς τὰ καθήκοντα τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ ὑπουργήματος, διὰ βαρέως θά ὀλίγη σύμπασαν τὴν κοινωνίαν ἡ εὐχῆ τῆς μεταθέσεως του, ἧν μετὰ λύπης καὶ ἡμεῖς ἀναγράφουμεν.

—§—

Τῇ ὀγδόῃ Σεπτεμβρίου οἱ ἐν Ἀθῆναις παρεπιδημοῦντες Κύπριοι, γράφει ἡ «Ἔστια» ἧγον τὴν ἑσπέρην των. Ἀρχιερατικὴ λειτουργία ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, εἰς ἣν προσήλθον πάντες σχεδόν οἱ αὐτεῖς Κύπριοι τῇ προσκλήσει τοῦ καλλιῆστοῦ γραμματέως τοῦ σωματείου των κ. Α. Λοῦζου, συντελέσαντος τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἑστὸν εἶδον τε εὐπρεπέστεραν τῆς ἑσπέρης διεξαγωγήν.

—§—

Καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οἱ συμπατριῶται ἡμῶν ἐπνηγήρισαν τὰ Γενέθλια τῆς Θεοτόκου λίαν μεγαλοπρεπῶς, τελείσαντος τὴν λειτουργίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεβαλδοῦ, καθ' ἣν παρίστατο καὶ ὁ Πολιτικὸς Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης.

—§—

Νέα πάλιν θρηλῆματα ἔρξεντο διὰ διδομένα, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν νῆσον ἡμῶν. Τὴν φεραν ὅμως ταύτην εἶνε ἦττον δυσσάρεστα.

—§—

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι δύο τῶν γεφυρῶν τῶν κατασκευασμένων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς μεταξὺ Λάρνακος καὶ Λεμεσοῦ συντελέσθησαν εἰς κοινὴν χρεῖν. Πρὸς κατασκευὴν τῶν γεφυρῶν τούτων τῇ συστάσει τῆς

Μ. Αρμιστού εψηφίσθη πρό τινας ειδικόν ποσόν.

—§—

Παρατηρείται πάλιν μεγάλη έν τή αγορά σπάνις άργυρών νομισμάτων. Είναι άρα γε αποτέλεσμα της κατοχύρωσης τόν τόπον οικονομικής δραστηριότητας.

—§—

Η Αυτού Έξουχότης ό Μέγας Αρμιστής ηύδωκε να διατάξη ίνα ή μέν κάθαρσις, ή επιβαλλομένη επί προελεύσεων έξ οίονδητίνος λιμένος ή μέρους της μεταξύ Κυλινδριών και Βήρυτου κειμένης Ακτής, αντικατασταθή δι ιατρικής εξέτασεως, ή δέ καθαρισ, ή επιβαλλομένη επί προελεύσεων έξ τού Κόλπου της Νεαπόλεως και έξ οίονδητίνος λιμένος ή μέρους της μεταξύ Δευθενροπόλεως και Καρτζιαλή κειμένης Ακτής, άρθή.

—§—

Ο Διευθυντής τών ταχυδρομείων δέχεται προσφοράς διά τήν έντός της νήσου μεταφοράν τών γραμματοπηρών και δεμάτων διά τό έτος 1895.

—§—

Έστάλησαν προς τήν έν Ιδίαις κυβερνήσιν διά τού «Dunkeld» τή παρελθούση δευτέρα έκλεκτοι όνοι της Κύπρου.

—§—

Έν Βορδώ της Γαλλίας διοργανούται παγκόσμιος έκθεσις, ής θά συμμετάσχωπι πάντα τά έθνη, αποστέλλοντα ειδύλλια, οίονπνεύματα και λοιπά ποτά. Η έκθεσις αύτη άρξεται τή 1ην Μαΐου τού προσεχούς έτους.

—§—

Ο έν Ιεροσολύμοις καγκελλάριος τού Ιταλικού Προξενείου κ. Vincenzo Bernabei άντήλθε πρό ήμερών δικτύλιον άρραβώα μετά της έκ Λάρνακος δεσποινίδος Emma G. Pascolini. Τοις μνηστευθείσιν εύχόμεθα τήν στέψιν ταχείαν και εύδαίμονα.

—§—

Ο ίκανός και δραστήριος λογιστής της ένταύθα Ολωμανικής Τραπεζής κ. Μ. Βαλδασεριδής προήχθη εις παμίαν.

—§—

Τήν παρελθούσαν κυριακήν έν στενώ οικογενειακώ κύκλω έπέλειψαν οι γάμοι τού κ. Παύλου Δημητριάδου μετά της δεσποινίδος Ελένης Β. Ζαχαριάδου. Τοις νεόνυμφοις εύχόμεθα εύδαίμονα συζυγικόν βίον.

—§—

Τήν παρελθούσαν δευτέραν κατέπλευσε τό «Δάνκελο», τήν τετάρτην τό «Αντώνια» και τήν περασκέλην τό Laju όπερ παραλαμβάνει σίτον της Κυβερνήσεως.

—§—

Εύχαρίστως μνημόνευμεν ότι τήν διεύθυνσιν τού έν τώ χωρίω Τρούλλων δημοτικού σχολείου ανέλαβεν ό δραστήριος και επιμελής δίδασκαλος κ. Α. Μ. Δημητριάδης, ής ώ και σγυ-

χαίρομεν τοις έχωρίοις επί τή αγαθή έκλογή των.

—§—

Διδάσκαλος τού παρθεναγωγείου Λευκάρων διωρίσθη έρτέος ή δεσποινίς Αγγελική Η. Μιχαηλίδου, τελειόφοιτος τού ένταύθα παρθεναγωγείου, άκούσασα επί τρίμηνον και τήν νέαν μέθοδον έν τή δημοτική σχολή τού Αγ. Λαζάρου. Συγαίρομεν τοις Δευκαρίταις επί τή καλή έκλογή των.

Επειδή και ήμιν ή άκόλουθος επιστολή προς δημοσιεύσιν, σταλείσα παρά τού έν Μαγχεστρίμ έμπορευόμενου ήμετέρου συμπατριώτου κ. Μιχαηλίδου:

Επειδή τελευταίως, ώς σας είνε γνωστόν, έκυκλοφόρησεν ή είδησις ότι ή Αγγλία μέλλει να παραδώσθ τήν Κύπρον προς τήν Τουρκίαν, ήθεώρησάμεν καλόν, ώς ένδιαφερόμενοι, να ζητήσωμεν πληροφορίας περί τού κατά πόσον ή είδησις αύτη έστει αληθείας, είλόβομεν δε τήν άκόλουθον απάντησιν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Κύριε,

Έντέλλην παρά τού κόμητος Κιμπερλίη να βιβλιώσω ήμιν παραλάβήν τής επιστολής σας τών 11 Ιταλιάνου, δι' ής ζητείτε να μήντε άν ύπάρχη αλήθειά της εις τά ύπό τώ έρημειώδη γραφήντα, περί διαπραγματεύσεως μεταξύ Αγγλίας και Τουρκίας, όπως παραδόθη προς τήν τελευταίαν ή νήσοις Κύπρον.

Εις απάντησιν σας πληροφορώ ότι τά άνωτέρω δημοσιευθέντα δέν έχονται αληθείας, τοιαύτη διαπραγματεύσεσι δέν έλαβε χώραν.

Σεπτεμβρίου 17 1894.

Διατελώ κτλ.

Francis Bertie.

Εξήκοντούτης τήν ηλικίαν έτελείετε τήν πρώην της παρελθούσης δευτέρας έν Λεμησσώ χρηστή και έναρτέος δέσποινα, ή

ΘΗΡΕΣΙΑ ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

χριστιανικώς βίωσασα και εκθρέψασα έλληνοπρεπώς τά επί τώ θανάτω της θρηυόυτα άπαρηγόρητα αύτης τέκνα. Η μακαρίτις κατήγετο έκ διαπρεπούς της Λεμησσού οίκου, ήτο δε πρότυπον καλής συζύγου και μητρός φιλοστόργου. Προώρως έστερέθη τού προσφιλεστάτου αύτης συμβίου, έν τή άκμή τού πολιτικού αύτου σταδίου και έν ώρα, καθ' ήν ήγωνίζετο ό σθεναρός πολιτευτής υπέρ της φιλότατης πατριδος.

Η κηδεία της μακαρίτιδος Θηρεσίας έγινετο μετά της δεούσης νεκρικης πομπής, κατ' αύτην δε προσήλθο, οι τιμώντες τήν μνήμην αύτης πολίται. Επί της σορού αύτης κατέθηκε στέφανον μετά κατ'αλλήλου προσφωνήσεως ό κ. Νικολ. Ελ. Λαβίτης, δικηγόρος.

Εκ βήθους καρδίας συλλυπούμενοι τοις τέκνοις και συγγενέσι της μεταστάσης, δεόμεθα όπως ό Πανάγαθος τάξη τή, ψυχήν αύτης ένθα οι δίκαιοι αναπαύονται!

ΛΗΣΤΡΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Φοβερόν δράμα έλαβε χώραν τήν 7θρίου έν Ελλάδι, εις δεκάλεπτον μόλις απόστασιν έξωθεν της Λαμίας, καταπλήξαν βαθώς σύμπασαν τήν έλληνικήν κοινωvίαν. Ο της πόλεως ταύτης εισαγγελέυς μετά τού άνακριτού και δύο γραμματέων συνελήθησαν υπό της συμμορίας τού διαβοήτου ληστάρχου Παπακυριτισπούλου, ένώ συνωδευόντο υπό τριών έρίππων χωροφυλάκων, οίτινες άμα τή εμφανίσει των ληστών έδραμον εις άναζήτησιν τών άποσπασμάτων, ώς γράφει άθηναϊκόν φύλλον, ουδέν έργόν μέρος λαβόντες προς άπόκρουσιν των ληστών.

Η είδησις έγνωσθη μετ'όλίγον παρά τού άμαξηλάτου και τών γραμματέων, ούς άρθηκαν έλευθέρους οι λησταί, μεθ' ό τεσσαράκοντα άνδρες τού πεζικού συντάγματος, οι άστυφύλακες και άπαντα τά στρατιωτικά άποσπάσματα συγκεντρωθέντα έστεισαν εις καταδίωξιν των ληστών. Υπερίσχυσέν ή γνώμη δι' έπρεπε τά παραβλήψωσι τήν διάσωσιν τών αίχμαλώτων, προκειμένου περί της καταστροφής των ληστών, διό και διεβιβάσθη διαταγή, ίνα ή καταδίωξις εξακολουθησήμετά πάσης μέν προφυλάξεως διά τήν διάσωσιν τών αίχμαλώτων, αλλά και μετά πάσης θυσίας έν ανάγκη απολύτω.

Τήν 6 1/2 μ.μ. οι λησταί, τέσσαρες τόν αριθμόν, ένέπησαν εις ένέδραν εύζώνων, τό δε αποτέλεσμα ύπήρξε τραγικώτατον. Εφρονέθησαν οι λησταί μετά τού άρχηγού αύτων Παπακυριτισπούλου, αλλά δυστυχώς έκ τών αίχμαλώτων ό μιν εισαγγελέυς εύρέθη νεκρός, ό δε άνακριτής βαρέως πληγωμένος. Ο φόνος τού δυστυχούς εισαγγελέως έγινετο υπό των ληστών διά γιγαστάνου, καθ' ήν ώραν έπολιόρηθησαν, ό δε άνακριτής έφερε τραύματα σφαιρών άγνωστον ύπό τίνων έν τών ληστών ή τών εύζώνων, άπερ τώ επήνεγκον κατόπιν τόν θάνατον.

Ο εισαγγελέυς ήρίθμει τό τρίτον μόλις έτος της ύπηρεσίας του, τό δε στάδιόν του έδοξάσθη διά πολυτίμων ύπηρεσιών κατά των λυμεινομένων τήν χώραν συμμοριών, δι' ός εκλήθη ληστωράχος. Ο άνακριτής δε ύπελείπετο τού εισαγγελέως ώς προς τήν ίκανότητα και τό θήρος, ήτο δε εις τών νεωτάτων δικαστών και είχεν ήλικία 28 μόλις έτων. Αμφότεροι μετά μοναδικούζήλου είργάζοντο εις τήν καταδίωξιν, συνεμερίσθησαν δε πάντας τούς κινδύνους και έπεσον ό εις παρά τό πλευρόν τού άλλου, άγωνισταί τού καθήκοντος.

Η κηδεία τού εισαγγελέως έτελέσθη δημοσίεθ δαπάνη, ή δε κυβερνήσις

άπέπειμεν αύτω θανόντι τόν χρυσούν Σταυρόν τού Σωτήρος. Αί δέουσαι τήμαι άπενεμήθησαν και προς τόν άνακριτήν.

Μέρος τού Αθηναϊκού τύπου κατέκρινε τήν άπόφασιν της κυβερνήσεως, ίνα ή καταδίωξις γείνη έν απολύτω ανάγκη «μετά πάσης θυσίας», τούναντίον δ' έπιδιοκιμάζουσι ταύτην τά «Ημερήσια Νέα» τού Λουδίνου, διότι, λέγουσι, θέλουσι διδαχθή έν τώ μέλλοντι οι λησταί, ότι ουδέν δύανται να έλπίζωσιν έκ της συλληψεως αίχμαλώτων.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Ετελέσθησαν τήν 1 1 7θρίου έν Πειραιεί της εούώνου ταύτης σχολής της Ιγκάινια τή 10 π.μ. έν μεγάλη συρροή των τε άρχών και άλλων κεκλημένων, εύλογήσαντες τού μητροπολίτου. Τόν εορτάσιμον λόγον έξεφώνησεν ό εις τών ιδρυτών κ. Όθων Ρουσόπουλος, εκθέσας συντόμως και σαφώς τόν σκοπόν, τόν προορισμόν και αίτια της ίδρύσεως της ακαδημίας και τό κατά τό πρόγραμμα. Ηύχαρίστησε κατόπιν πάντας τούς συντελέσαντας εις τήν επιτυχή έναρξιν τού έργου, έν οίς συγκατηρήθησε τόν άντιβασιλέα, έγερνάντα τό καταστατικόν, τούς ύπουργούς των έσωτερικών και των ναυτικών ύπστηρίξαντας ώταύτως ήθικώς τό έδρυμα, όπως και τόν τέως νομαρχέυοντα Αττικής και Βοιωτίας. Ωσταύτως έξέφαρτε θερμάς εύχαριστίας προς τόν ρέκτην δημαρχόν και τό δημοτικόν συμβούλιον της γείτονος πόλεως, διά τήν ενίσχυσιν και προστασίαν, ώς και τόν άπ' Αθηνών εις Πειραιά σιδηρόδρομον, διά τας εύκολίας, ός παρέχει εις τούς καθηγητάς και μαθητάς της Ακαδημίας. «Οπου δέν άκμάζει ή βιομηχανία, εκεί νοσεί ό πολιτικώς βίος». Εξακολουθήσας ό κ. Ρουσόπουλος άνέπτυξε τά έκ της καταργασίας των γεωργικών προϊόντων της Ελλάδος προσδοκώμενα όφέλη. Προσεκάλεσεν έντέλει τούς νέους των διαφόρων μερών της τε έλευθέρας και δούλης Ελλάδος να επιδωλώσιν εις τας πρακτικας επιστήμας, εικονίζας διά ζωγράφων χρωμάτων τήν Ελλάδα της προσεχούς δεκαετηρίδος, καθ' ήν θά έχωσιν ήδη φανή οι καρποί της εις τας πρακτικας επιστήμας επιδόσεως. Μετ' αυτόν άντεφώνησεν ό πρέεδρος τού έν Πειραιεί δημοτικού συμβουλίου κ. Η. Στρατήγης έκ μέρους τού ένεκα άσθενείας μη παρασταθέντος δημάρχου κ. Ρεσινα, τού όποιου τόν λόγον διά τουτο ουτος εξεφώνησεν. Έν τέλει παρετίθησαν αναψυκτικά διάφορα εις τούς παρασταθέντας, οίτινες όμοθυμωσ ηύχοντο προκοπήν υπέρ της λαμπράς ταύτης σχολής. Η εσπρή έν γένει ύπηρξε σεμνή και άπειλητική.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΙΝΟ-ΙΑΠΩΝΙΚΑ

Ἐξ Ἰαπωνίας ἀγγέλλεται εἰς τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ ὑπὸ ἡμερομ. 10) 22 τρέχ. ὅτι ἡ Ἰαπωνικὴ κυβέρνησις ἀπόφασιν ἔχει νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῶν νικῶν αὐτῆς καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ πάσει δυνάμει τὸν πόλεμον πρό τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος. 8.000 ἄνδρες διετάχθησαν αἰφνης νὰ κατευθυνῶσι πρὸς τὰ μεθόρια ἀγνώστου κατὰ πόσον τρόπον χρησιμοποιοῦνται γε νικῶς πιστευταί ὅτι παρ' αὐτοῦ αἱ ἡ πραγματικῶς μεγάλου στρατηγικοῦ κατορθώματος. Ὁ ἐ. Ἰαπωνία ἐν θουσιασμός εἶνε μέγιστος. Τὰ στρατεύματα πανταχοῦ ἀεὺρητοῦνται. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ κατέχουσι πάσας τὰς σιδηροδ. γραμμάς. Το μέγιστον μέρος τῶν στρατευμάτων μεταφέρεται εἰς τὸ ἐν Ἰροσίμα γενικόν αυτοκρατορικὸν ἀρχηγεῖον, ἐνθα ὁ Μικῆδης θὰ ἐπιθεωρήσῃ ταῦτα. Ὁ στρατὸς τρέφει πλῆρη πεποίθησιν περὶ τῆς νίκης.

Μετὰ τὰς τελευταίας νίκας τῶν οἱ ἰάπωνες παρασκευάζονται νὰ καταφέρωσι καίριον τραῦμα κατὰ τῆς Σινικήσ καὶ δώσωσι πέρασ εἰς τὸν πόλεμον, ἐκστρατεύοντες κατὰ τοῦ Πεκίνου, ὅπερ δὲν φέρει μεγάλας δυσχερείας ἀφοῦ εἶνε κύριοι τῆς θαλάσσης. Ἐάν πρό τινων δεκάδων ἔτων δραξ. εὐρωπαϊκῶν εἰσηλλῶν νικηφόροι εἰς τὸ Πεκίνον, διατί νὰ μὴ πράξῃ τὸ αὐτὸ καὶ ἡ Ἰαπωνικὴ στρατιά ἐξ 80 — 100 χιλ. ἀνδρῶν; Μήπως κατὰ τὸν στρατιωτικὸν ὀργανισμόν εἶνε κατωτέρα τοῦ ἀριστοῦ εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ. Ὅτι τὸ σκεδόν ταῦτο ἔχρουσι κατὰ νῦν ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς σπουδῆς μετ' ἧς παρασκευάζεται στρατιά 80,000 ἀνδρῶν, ἥτις θεθαίως δὲν εἶνε προωρισμένη διὰ Κορέαν, ἀφοῦ ἡ τελευταία λαμπρά νίκη τῶν ἰαπώνων ἐξησφάλισεν αὐτοῖς τὴν κυριαρχίαν ἐν τῇ γῶρα ταύτῃ.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΑΦΟΡΜΑΙ ΤΟΥ ΕΝ ΝΕΑΠΟΛΕΙ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ Κ. ΚΡΙΣΠΗ.

Ἐὶς ἐπιστολῇ ἀφορῶσαν τὸν ἐν Νεαπόλει λόγον τοῦ Κρίσπη καὶ προσθέτει ὅτι τὸ αὐτομ. ἐξ οὗ προέρχεται ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ γνωρίζῃ τὰ ἐμπνεύσαντα τὸν λόγον τοῦτον αἰτία. Κατὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τὰ αἰτία εἶνε ἡ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας προσέγγισις, τὰ ζητήματα τῆς ἰσωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ πιθανότης προσερχῆσθαι «Conclavio», ἧτοι συνελύσεως τῶν Κορδιναλίων πρὸς ἐκλογὴν νεοῦ Πάπα.

ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΝΑΥΤΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ.

Τὰ μεγάλα ναυτικὰ γυμνάσια, εἰς

ἂ παρίσταται ὁ Γερμανὸς αυτοκράτωρ Ἐδουάρδου, ἐνεργοῦνται μετὰ μεγάλης μυστικότητος. Ἀπαντες οἱ σφεύσαντες ἐπισκέπται ἀπομακρύνονται αὐτῶν μετ' αὐστηρότητος. Λέγεται ὅτι δοκιμάζονται ἐν αὐτοῖς πολλαὶ νέαι ἀνακαλύψεις. Τα γυμνάσια θὰ τελειώσῃ δια γενικῆς προσβολῆς ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Πρωσσίας.

ΤΑ ΕΝ ΑΡΜΕΝΙΑ.

Τὰ ἀρμενικὰ πράγματα πολλάς προξενούσιν ἀνησυχίας. Τὰ κουργικὰ στρατευματα ὧν μεχρὶ τοῦδε ἐγένετο χρῆσις πρὸς κατήσυχασιν τῶν χριστιανῶν εἶνε δυσηρεστήμενα. — Ἐν τοῖς ἡμιεπισήμοις τοῦ Λονδίνου κύκλοις διαφεύδονται αἱ φῆμαι αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἀγγλοϊταλικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ Καρτούμ.

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ ΕΠΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΑΙΟΡΡΗΓΟΥ.

Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσι τὴν ἐναρξιν ἀνακρίσεων ἐπὶ προδοσίᾳ, ἀναγομένη εἰς τὴν πώλησιν εἰς τὴν Ἀλλοδαπὴν τοῦ σχεδίου ἐπιστρεφίας. Πρόκειται περὶ τινος ἀτόμου καλούμενου Καλλιάνῃ, περιοδεύοντος ἐμπορικοῦ ὑπαλλήλου αἴκου τινὸς τῆς Ζυρίχης, ὅστις προσεκλήθη ὑπὸ δύο κατωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ἵνα διαπραγματευθῇ τὴν πώλησιν ἀπορρήτων, αἰτίνα ἐνδιέφερον τῇ Γαλλίᾳ. Ἐ τῶ μεταξὺ θα ἐγράφετο ἐπιστολὴ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς «Μικρῆς Ἐφημερίδος».

ΕΛΛΗΝ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΟΠΛΟΥ.

Σπουδαία, κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν εἰδημόνων ἐρεῖρεσις ἐγένετο ὑπὸ τινος ὀπλοποιῦ ἐξ Ἠλείου κατ' ἀγρόμινου καὶ ἐν Ἰατρικῆς διημέροντος. Ἐρεῖρεσις αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἀποκρίσιν τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ὄπλου, ἀπομεινὸν νὰ ἐργήσῃ ἀποτελεσματικώτερον καὶ εἰς πολὺ ἐλάττωστον σχετικῶς χρονικὸν διάστημα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ὄπλον Γερᾶ. Το ὄπλον τοῦ Ἑλλῆνος ἐφευρέτου θα ἔχη μόνον δύο κινήσεις ἀπὸ τῶν τεσσάρων τοῦ Γερᾶ. Κάτωθεν τοῦ κλισίωσασμοῦ ὑπάρχει ἐλατήριον, ἔπερ πιεζόμενον διὰ τῶν δακτυλῶν τῆς κρατούσης τῆς κάνης. Χεῖρὸς ὠθεῖ τὸ κινητὸν οὐρτιον, ὅπερ συμπαράσφρει καὶ τὸ φυσίγγιον. Αὕτη εἶνε ἡ δευτέρη κίνησις. Ὅταν τὸ κινητὸν οὐραϊον εἶνε ἐξηγμένον, τίθεται τὸ φυσίγγιον, ἀφίεται τὸ ἐλατήριον καὶ διὰ πίεσεως τῆς σκανδάλης γίνεται ἡ ἐκπυρσοκροτήσις. Αὕτη εἶνε ἡ πρώτη κίνησις.

Πάντα ταῦτα δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς ἰσχυρῶν δευτερολέπτων ὑπὸ τῆς ἰσχυρῆς χειρὸς.

Αἰσθητικὸς Πολεμὸς.

Τὸ ζήτημα εἶνε καθαρῶς αἰσθητικόν, ἂν καὶ μῶλις ἐμμέσως σχετίζεται πρὸς τὴν τέχνην, διὰ τὴν ὅποιαν φροντίζει ἡ αἰσθητικὴ, ὁ δὲ πόλεμος εἶνε τὸν μᾶλλον πεισματώδη. καθὸσον ἤρχισεν διεξάγεσθαι ὑπὸ γυναικῶν καὶ πρόκειται—οὔτε περισσότερο οὔτε ὀλιγώτερον—περὶ καλλοῆς.

Κάτω ὁ στηθόδεσμος! εἶνε τὸ σύνημα τοῦ αἰσθητικοῦ πολέμου. Ὁ στηθόδεσμος, ὅστις μετὰ τοῦδε ἐθεωρεῖτο ἀναπόφευκτος διὰ πᾶσαν γυναῖκα, θέλουσαν νὰ ἐπιδείξῃ τὴν σωματικὴν τῆς καλλοῆν ἢ νὰ διασώσῃ πολλὰς ἐλαττωματικὰς γραμμάς τοῦ σώματός της, ὁ στηθόδεσμος, ὁ φύλαξ τῶσων παλῶν, τὸ χρησφύγετον τῶσων ὀνειρῶν καὶ πῶδων, τὸ καταφύγιον τῶν παυσάρκων, ἡ παρηγορία τῶν λιποσάρκων, καταργεῖται, ἐκπίπτει ἀπὸ τοῦ ὕψηλῦ του θρόνου ἐν ᾧ τὸν εἶχον ἐγκαταστήσει αἱ ἀξιώσεις τῆς νεωτέρας αἰσθητικῆς, θελούσης νὰ υπαγάγῃ τὸ σύγγρονον γυναικείον σῶμα εἰς γραμμάς ἀρεταίων ἀρχαίων.

Ὁ στηθόδεσμος καταργεῖται, κάτω ὁ στηθόδεσμος! φωνάζουσι αἱ νεαρὲ ἀγγλίδες, ὧν ἡ πρὸς τοῦς συρμούς μανία δὲν ὑστερεῖ τῆς τῶν Παρισιανῶν. Συνίστη ἐπὶ τούτῳ σύλλογος, τέλειος ὅρ' ὅλους τοὺς κανόνας, συντάξαι τὸ κατ' ἰκανότητά του, μὲ τὰ κεφάλαιά του, μὲ τὰ ἄρθρα, ἐφήρισεν τὰς ἀρχὰς του καὶ ἀπίστευτον ἐπέκλησιν πρὸς εὐλας τὰς διεθνεῖς ἀδελφείας, καὶ πρὸς τὸ ὠραῖον φύλον πάσης ἐθνικότητος καὶ ζήτητ' τὴν ὑποστήριξιν εἰς τὸν νέον αὐτὸν αἰσθητικὸν ἀγῶνα, ὃν μετὰ τόλμης καὶ θάρρους ἀνέλαβε. Κύριος σκοπὸς τοῦ συλλόγου τούτου, σκοπὸς διακηρυχθέντος ἐν ἀρχῇ ἐν τῷ καταστατικῷ του εἶνε ἡ κατάργησις τοῦ στηθόδεμου, οὗ ἦσαν καὶ ἄλλα τινὰ, δευτερεύοντα ζητήματα, ἐπιδίωκει τὸ σωματικὸν αὐτό. «Οὐχὶ παρῆρονον συρμόν, λέγει, —οὐχὶ παραδοξολογική κομφόρτι;—Κάτω αἱ ἀλλόκοτοι καὶ παρῆροι ἀμφοτέροι;—Κάτω οἱ συρμοὶ οἱ καταστρέφοντες τὸ κάλλος τοῦ σώματος, καὶ τὸσα ἄλλα.

Αἱ φιλόκαλοι ἀγγλίδες αἰ ἀπαρτίζονται τὸν σύλλογον—καὶ εἶνε ἄπειρα τὰ μέλη τοῦ καλλιθητικῦ ἐκείνου σωματείου—διτγουρίζονται καὶ εἶνε, λέγουσι, βέλτιστοι, ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τελείως, θὰ πραγματοποιηθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος διὰ τοῦ καταστατικοῦ τῶν σκοπῶν, καὶ ἐν ἰδιαιτέρω προγράμματι τῶν ἐπιτελούνται τὴν σωματικὴν καὶ τὴν συνδρομῆν ὅλων τῶν γυναικῶν ἐν τῇ σπουδαίᾳ τῶν, ἧτις στενοχωρία σκοπεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν πεποιθησιν ὅτι καὶ ἠθικῶς καὶ σωματικῶς κερδίζει πολὺ περισσότερον ἐνδυσμένη κατὰ τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς ἢ κατὰ τὰς παραδόρους καὶ ἀλόγους ἀξιώσεις τῶν ἐκίστατος συρμῶν. Ἡ λογικὴ δ' αὕτη ἀμφοτεριῶν δὲν ἀποκλείει τὴν καλλιθητικὴν, πρῶτον δ' ἀπέχουσα τοῦ νὰ παραβλάπτῃ τὴν καλλοῆν τῶν γυναικῶν τὴν ἀναδεικνύει ἔτι μᾶλλον καὶ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῆς. Πρὸς τούτους διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ στηθόδεμου καὶ τῶν ἄλλων παρεμποδίζοντων τὴν φυσικὴν τοῦ σώματος διαμόρφωσιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεων αὐτοῦ, κινήσεων αἱ ὅσαι ἐνδυναμώνουσι τὸ μουσικὸν σύστημα, θὰ ἐπιβλεθῇ ὁ συρμὸς πρὸς ὄφελος τοῦ γυναικείου φύλου καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἕν γενεῖ. Διότι οὐδέμια ἀμφεβολία ὅτι ἡ υγίεις εἰνεμήτηρ τῆς καλλοῆς, καὶ ὅτι αἱ υγιεῖς μητέρες γεννώσιν ἄνδρας υγιεστερούς καὶ κατὰ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν.

Ὁ στηθόδεσμος, λέγει τὸ καταστατικὸν τοῦ συλλόγου ἐκείνου, εἶνε μόνον τὴν υγίειν καταστρέφει, ἀλλὰ καὶ τὰς πλαστικὰς γραμμάς τοῦ σώματος διαστρέφει καὶ διαμορφοῖ ἐλαττωτῶν τῶν κανόνων τῆς ἀληθοῦς αἰσθητικῆς.

Ὁ σύλλογος πρὸς τούτους προστίθεται νὰ διοργανίσῃ διακοπὴν ἐκθεσίων ἐν Λίβερπούλῃ, ἐν τῇ ὕμνῳ σώματα ἐκ κηροῦ θὰ δεκνῶσιν εἰς τοὺς δωσισταῖουσιν τὰς φυσικὰς βλάβας, αἰτίνας ὁφείλονται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ στηθόδεμου.

Τὸ ζήτημα ὅμως εἶνε τῶρα ἂν θὰ ὑπερσῶσῃ ποτὲ ἡ γνώμη τῶν αὐτῶν, καὶ ἂν αἱ λιπαὶ γυναῖκες θελήσων ποτὲ νὰ ὑπαταχθῶσιν εἰς τὴν λογικὴν καὶ νὰ ἐνοήσων πού ἐγκαίεται ἡ καλλοῆς τῆς.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΑ

Ἄγαπῶ τὸ ὠραῖον, τὸ ἰδεώδες ἐν τῇ φύσει, τὸ ἔξοχον, τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐν τῇ τέχνῃ ἐλεγέν εἰς τὸν αἰσθητικῆν θαυμαστὴν της. Ἐντροφῶ εἰς τὴν χλόην τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ γλυκὺ φλούρημα τοῦ οὐραίου καὶ εἰς τῶν βουκῶν ἀνθύλλια, ἐραπτέμαι εἰς τὰς καλλονὰς τῆς γῆς, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ αἰθέρος. Εἶνε ἡ ζωὴ μου, αὐτὰ καὶ μόνα εἶνε ἡ καθήμενὴ μου τροφὴ καί.

Μαρία! ἐφώναζε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἀπὸ τοῦ μαγειρείου ἡ μήτηρ, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὁ ἐκάλους τῆς κόρης της ἦσαν εἰς τὴν αἰθούσαν. Μαρία! ποῦς σου εἶπε νὰ φᾶς ὅλον ἐκεῖνο τὸ βαθυλὸν πιάτον μετὰ τὰς πατάτας, τὸ ὅποιον ἐπερίσειυσεν ἀπὸ τὸ γεῦμα. Δὲν σου εἶπα ὅτι πρέπει νὰ τῆς φυλάξωμεν διὰ τὸ δειπνον; Μὰ αὕτη σου ἡ λαιμαργία—κόρη μου τὸ ξεῦρεσι ὅτι θὰ κάμῃ τὸν καυμένον τὸν πατέρα σου νὰ γρεωκοπήσῃ.

Εἰς τὴν Ζακυνθινὴν ἔ'Ελπίδα ὁ γυνικός ἐκαὶ ποιητῆς Ἀριστείδης Καψοκέρατος, δημοσιεύει μετὰ ῥασιν ἐνὸς ποιηματοῦ τοῦ Μεττάστασιου, ἀξίαν ἀναδημοσιεύσεως.

Συγνὰ ἔτα μικρὰ σπηλαία,
Στῶν φτωχῶν τὴν κατοικία
Ἐκεῖ ὅπου ἡ δυστυχία
Καὶ ἡ γούμνια κατοικεῖ,
Πλέον καλλίτερα ἡ φιλία
Εἰς τὰ στήθη ἐκείνη ζῆ.

Παρὰ ἔτα λαμπρὰ παλάτια
Ποῦ τὰ πλοῦτη καὶ ἡ εὐτυχία
Ζοῦν μετ' ἐθῶν, μετ' ὑποψία
Καὶ μ' ἀπάτη φεθερῆ,
Καὶ ἂν φανῇ λίγη φιλία
Θὲ ναι ψευτικὴ καὶ αὐτή.

Καὶ ὀλίγη ἀλήθεια!
Πολὺ δύσκολα δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὸν παρῆρονον ἀνευ γυναικῶς—ἀλλὰ καὶ πολὺ δυσκολώτερά τὴν... κλάσιν.

Τί ἐστὶν ἔρωτες;
Ἅξι πλέον ἢ ἡ συστολή τῆς καρδίας εἰς ἐν μόνον ἂν καὶ ἡ διαστολή τοῦ ὄνοτος αὐτοῦ μετὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐγκῶ, ἀλλ' ἡ παραρροσύνη τῆς καρδίας ἡ ἐμπνεύσα θρησκευτικὴν πίστιν εἰς τὸ ἄδύνατον.

Ὁ αὐτὸς γελᾷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δι' ἐρωτικῆν ὑπέβασιν παραλῶσεως ἐποχῆς, ἐσον σοβαρὸς καὶ ἀνὸυπῆρξεν ὁ τοιοῦτος ἔρωτες. Δὲν συμβαίνει ὁμοῦς τὸ αὐτὸ καὶ μετὰ τὴν γυναῖκα. Εἰς αὐτὴν ὁ ἔρωτες οὕτως παραμένει ἱερὸς, τεταρμένος εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας της, τρυφερὸς πάντοτε ὡς ποίημα, ὡς μυθιστορικὴ περιπέτεια ἀνευ λύσεως. Τοῦτο ἀξί νὰ προσέχεται διότι ἡ γυνὴ δὲν ἔχει τὸν φιλόλογον χαρακτῆρα τοῦ ἀνδρῶς, ἡ ὅστις ἔχει τὴν καρδίαν... εὐφωχρωτέραν;

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίττος, πρὸς γρ. 12—14 τὸ καλόν.
Κριθὴ, πρὸς γρ. 8—8 1/4
Ὁρόςος ἐντόπιος, πρὸς γρ. 16.
Βαμβακώπορος πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν λίτραν.
Βαμβάκιαια, πρὸς γρ. 12—13 τὴν λίτραν (ὄκ. 2 1/2).
Βρώμη, πρὸς 22 παρ. ἡ ὄκ. 1.
Μαλαία 12—14 τὴν λίτραν.
Ἐλαίου, ἑσπερικὸν πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἐλαίου ἐντόπιον, πρὸς 16 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 312 τὸν σάκχον.
Καφῆς, πρὸς γρ. 21 1/2 τὴν ὄκιν γονόρ.
Ὁρόςος ὄκιν πρὸς γρ. 175—182 τὸν σάκχον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6—6 1/2 τὴν ὄκιν.
Πετρελαίου Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37.
Χαρσοῦ πρὸς 70—72 γρ. τὸ κατάρ. 180 ὄκιντων.
Μετὰ λίραν ἀγγλικὴν γράσει 182.
Ὁ Βάμβαξ, ὁ βαμβακώπορος καὶ ἡ σπορικὴ πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἐπιμεθενοσ
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Ἐπιμεθενοσ